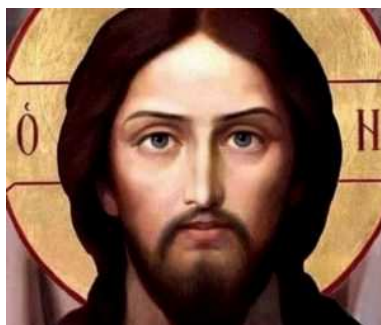

Răspunsul părinților athoniți la proiectul de „rezoluție” inițiat de M. S. Chirilă și semnat de el și de unii părinți români

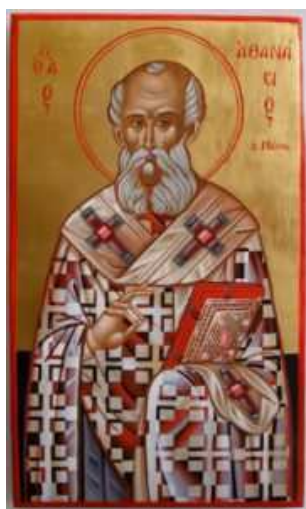

„Nimeni nu poate sluji la doi domni, căci sau pe unul îl va urî și pe celălalt îl va iubi sau de unul se va alipi și pe celălalt îl va disprețui; nu puteți să slujiți lui Dumnezeu și lui mamona.” (Matei 6, 24)

Mulți părinți și frați ne-au cerut să comentăm și să răspundem la textul pe care l-a scris iubitul meu frate în general Mihai Silviu Chirilă și l-a semnat alături de câțiva venerabili părinți. Din păcate, observăm că **în multe puncte acest text nu este în acord cu învățătura ortodoxă, a Sfinților Părinți, ci este o inovație pe care noi, ca părinți aghioriți, nu o acceptăm.** Concret, în textul respectiv scrie: „*Ne ferim a-i considera eretici pe toți membrii Bisericii Ortodoxe Române care mai au încă comuniune cu ierarhii ecumeniști.*”

Devreme ce nu îi consideră eretici și prin urmare îi consideră ortodocși pe cei care sunt în comuniune cu ecumeniștii, atunci noi de ce am întrerupt pomenirea și am intrat într-o mulțime de necazuri? Dacă evităm să îi considerăm eretici pe cei care sunt în comuniune cu ereticii, atunci anulăm învățătura Sfinților Părinți, care spuneau: „*Suntem ortodocși, chiar dacă suntem păcătoși, fără să facem nici o abatere de la credința apostolică, împărțășind aceeași învățătură cu fiecare sinod ecumenic și local, care este recunoscut pentru adevărul pe care l-a propovăduit, împreună cu sfințele canoane pe care aceste sinoade le-au stabilit și noi ne îndepărtăm și anatematizăm fiecare erezie și pe fiecare eretic.*” (Sfântul Teodor Studitul)

Părinților, ce legătură au aceste cuvinte ale Sfântului Teodor cu ceea ce ne spuneți voi? În timp ce Sfântul anatematizează fiecare erezie și eretic, voi spuneți că dacă noi suntem în comuniune cu ei, dar gândim ortodox, nu suntem în comuniune cu erezia lor. În timp ce Sfântul Teodor spune că nu facem (noi, ortodocșii, în general – n.trad.) nici o abatere sau concesie față de credința apostolică, voi susțineți că fiind în comuniune cu ereticii ecumeniști nu se întinăm și nu participăm (nu cădem) în erezie, ci rămânem ortodocși.

Părinților, nu ați citit ceea ce spune **Sfântul Athanasie cel Mare**, că „*cel care vrea să se mântuiască trebuie mai presus de toate să păstreze credința sănătoasă și fără întinare (din partea ereziei), altminteri va fi osândit veșnic*” (Simbolul de credință al Sfântului Athanasie cel Mare)?

Cum puteți să spuneți că „*ne ferim a-i considera eretici pe toți membrii Bisericii Ortodoxe Române care mai au încă comuniune cu ierarhii ecumeniști*”, când **Sfântul Ioan Gură de Aur** ne spune că „*cei care sunt în comuniune cu ereticii sunt vrăjmași ai lui Dumnezeu*” (conform P.G. volumul 99, coloana 1048). Dar și **Sfântul Efrem Sirul** vă răspunde că „*este vai de cei care întinează credința ortodoxă sau fac compromisuri cu ereticii.*” (în Cuvântul Sfântului Efrem Sirul despre a Doua Venire a Domnului).

Cu o mai mare asprime, **Sfântul Vasile cel Mare** ne spune: „*cei care se prefac că mărturisesc credința ortodoxă sănătoasă, însă au comuniune bisericească cu eterodocșii, dacă după mustrare (povață, îndemn) nu se îndepărtează de aceștia, atunci nu numai să nu mai aveți comuniune bisericească cu ei, dar nici să nu îi mai numiți frați (de aceeași credință – n.trad)!*” (conform P.G. volumul 160, p. 101) Și voi ne spuneți că îi considerați ortodocși! Nu cumva dvs citiți o altă Evanghelie?

Puțin mai jos ne spuneți: „*Facem distincția necesară între cei ce au o cugetare eretică manifestă, clădită în decenii de propagandă ecumenistă și exprimată prin acceptarea fără rezerve a ecumenismului și a hotărârilor din Creta – la nivel decizional, în cazul ierarhilor, și de solidarizare cu decizia acestora, în cazul acelor clerici și mireni cu mentalitate ecumenistă –, și cei ce se află în comuniune (părtașie) cu aceștia din alte motive decât atașamentul față de valorile ecumeniste.*”

La aceste cuvinte vă răspunde **Sfântul Grigorie Palama**: „*Așadar, spune-mi, unde îi vom așeza (considera a fi) pe cei care mărturisesc și în același timp se leapădă de Dumnezeu? Cu credincioșii? Însă prin faptele lor ei se leapădă (Îl renegă) de Dumnezeu. Cu necredincioșii? Dar ei cu limba Îl mărturisesc pe Dumnezeu... Prin ce vom distinge pe cel credincios de cel necredincios, pe cel luminat de cel neluminat, cu alte cuvinte, pe cel botezat în Hristos și așezat alături de Hristos față de cel nebotezat și așezat cu diavolul? Nu îi vom deosebi prin cuvinte, prin fapte, prin modul de viață? Așadar, dacă cineva va fi de acord cu cele ale celor neluminați, chiar dacă el zice că este botezat în numele lui Hristos, este limpede că nu a încetat să aparțină adunării acelor.*” (adică adunării celor neluminați, a ereticilor - n.trad.) (Sfântul Grigorie Palama, *Omilia la vindecarea celor doi orbi*).

Continuând, ne spuneți că: „*Îi tratăm pe cei cu cugetare eretică ca pe ereticii condamabili, dar încă necondamnați de un sinod ecumenic sau panortodox al Bisericii Ortodoxe, și îi îndemnăm la pocăință, abandonarea și condamnarea ecumenismului și revenirea la gândirea ortodoxă a Bisericii, iar pe cei aflați încă în comuniune cu ei îi sfătuim să se informeze corect cu privire la sinodul mincinos din Creta și, după o serioasă deliberare cu privire la efectele ereziei ecumeniste asupra mântuirii și a vieții Bisericii, în deplină libertate a conștiinței proprii, să înceteze, prin nepomenire, comuniunea cu erezia ecumenistă și cu cei ce o propovăduiesc în Biserica noastră, știut fiind că Sfinții Părinți conglăsuiesc că ereticii și cei aflați în comuniune cu ei sunt deopotrivă vrăjmași ai lui Dumnezeu, iar părtașia la erezie, indiferent de motivul care o generează, este începutul căderii și al formării cugetării și practicii eretice.*”

Cinstiți părinți, au trecut aproape doi ani de la sinodul tâlhăresc din Creta și 115 ani de la începutul (aparitia) ereziei ecumenismului și încă îi considerăm ortodocși pe cei care sunt în comuniune cu ecumeniștii din motive de frică, de ignoranță, din cauza lipsei informării corecte, a incapacității de a înțelege ce s-a întâmplat în Creta? Putem să îi considerăm pe preoți precum părintele Matei Vulcănescu sau părintele Anghelos Anghelakopulos, care pomenesc un episcop (este vorba de mitropolitul Serafim de Pireu – n.trad.) care are comuniune canonică cu patriarhul Ecumenic Bartolomeu și cu cei care au participat la sinodul din Creta, că sunt ortodocși și nu au comuniune cu erezia, pentru că prin cuvintele lor nu sunt de acord cu sinodul tâlhăresc din Creta?

Oare acești părinți nu știu ce s-a întâmplat în Creta? Oare nu știu că nu este permis, ca niște preoți buni și ortodocși ce vor să fie, să îl pomenească pe Mitropolitul Serafim de Pireu sau pe orice alt episcop care acceptă sinodul tâlhăresc din Creta? Nu știu acești părinți că mitropolitul Serafim își bate joc de oameni, vorbind anti-ecumenist când este în mijlocul turmei lui, însă având comuniune canonică deplină cu ereziarhul Bartolomeu și cu arhiepiscopul Ieronim și cu Sinodul Greciei, precum și cu Sinodul Bisericii Ortodoxe Române, care acceptă cele aprobate la sinodul tâlhăresc din Creta?

Și dovada tuturor acestora (că ei știu ce se întâmplă – n.trad.) ne-o dă **Sfântul Simeon Noul Teolog**, care ne spune: „*de orice cleric, a cărui credință, cuvinte și fapte nu sunt în acord cu învățăturile Sfinților Părinți, să ne îndepărtăm și să îl urâm ca pe un demon, chiar și dacă acesta ar învia morți și ar face și alte mii de minuni*”! (Sfântul Simeon, Cuvântul al VI-lea) Iar **Sfântul Ioan Gură de Aur** completează, zicând: „*nu numai dacă unii spun tot timpul cuvinte cu totul opuse și care răstoarnă toată învățătura cea bună, ci și dacă învață ceva foarte mic opus ei, să fie anatematizați*”! (Interpretare la Epistola către Galateni a Sfântului Apostol Pavel)

Sfântul Teodor Studitul ne spune că „*pomenirea episcopului eretic este întinare a credinței*”, iar **Sfântul Vasile cel Mare** ne spune: „*de omul eretic să te îndepărtezi.*” (vezi P.G. volumul 31, coloana 649)

În omiliile pe care le-am ținut în Grecia și în străinătate, noi am susținut și spunem mereu numai cuvintele Sfinților Părinți, nimic mai mult, nimic mai puțin. **Nicăieri Sfinții Părinți nu menționează că ar exista un al treilea fel de credincioși, care cu toate că sunt în comuniune cu ereticii, nu sunt părtași la erezia lor și sunt lipsiți de vreo răspundere sau vină în ceea ce privește erezia.**

Suntem de acord că trebuie **să informăm corect poporul** în ceea ce privește sinodul tâlhăresc din Creta și că trebuie să îi lăsăm pe oameni ca în deplină libertate să hotărască ceea ce trebuie să hotărască, însă aceasta nu înseamnă că nu trebuie să spunem adevărul. Iar **adevărul este că atunci când ești în comuniune cu erezia, fie din frică, fie din lașitate, fie din oricare alt motiv, te afli în erezie și vei fi judecat ca eretic.**

Nu trebuie să spunem lucrul acesta? Și menționăm texte ale Sfinților Părinți, care întăresc aceasta: „*de asemenea noi trebuie să fim atenți față de cei care se prefac că mărturisesc credința cea sănătoasă, însă sunt în comuniune cu cei care cugetă eretic, mai întâi să îi muștrăm pe aceștia și dacă ei continuă să fie în comuniune nu numai să nu ne mai împărtășim cu ei, dar nici frați să nu îi mai numim.*” (**Sfântul Iosif, patriarhul Constantinopolului**)

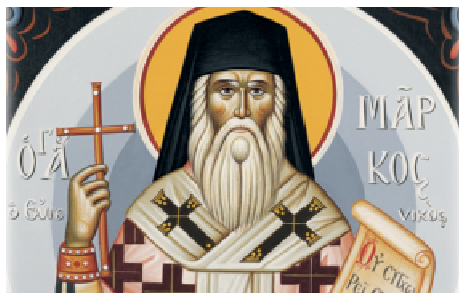

Pentru că unii mireni cu știu ce se întâmplă și ce s-a votat la sinodul tâlhăresc din Creta nu înseamnă că ei sunt scutiți de toate răspunderile lor. Și referitor la aceasta **Sfântul Teodor Studitul** este categoric: „*Este porunca Domnului ca nimeni să nu tacă în situația în care credința este în primejdie. Pentru că spune: „nu te teme: vorbește și nu tăcea” (Faptele Apostolilor 18, 9) și „cel drept al Meu din credință va trăi; dar dacă se*

dă deoparte, sufletul Meu nu va binevoi întru El” (Evrei 10, 38) și „dacă ei vor tăcea, pietrele vor striga” (Luca 19, 40). Așadar, când este vorba despre credință, nu este cu puțință (permis) să spună nimeni: «Cine sunt eu?»” (Epistola 81, în P.G. volumul 99, coloana 1321AB).

Și în altă parte spune: „în această vreme în care Hristos este prigonit prin icoana Lui (adică prin lupta iconoclaștilor – n.trad.), fiecare este dator să lupte nu numai dacă este superior în rang și în cunoaștere, vorbind și propovăduind cuvântul Ortodoxiei, dar chiar dacă se află în postura de ucenic are datoria să arate cu curaj adevărul și să vorbească liber. Nu este un cuvânt al meu, al păcătosului, ci al Sfântului Ioan Gură de Aur și al altor Sfinți Părinți.” (Epistola a doua, în PG volumul 99, coloana 1120B)

Pentru acești creștini care nu au înțeles încă ce se întâmplă ne străduim cu iubire și cu adevăr să le explicăm ce trebuie să facă, să îi informăm ce s-a întâmplat la sinodul tâlhăresc din Creta și în final cum să ia o hotărâre pentru binele sufletului lor, așa cum o stabilesc Sfinții Părinți. Și desigur nu îi condamnăm înainte să ia o hotărâre, însă aceasta nu înseamnă că ei nu sunt în comuniune cu erezia, chiar și dacă ei nu știu aceasta. Și să nu uităm că nu este îngăduită necunoașterea legii.

În ceea ce privește comuniunea cu ereticii, **Sfântul Marcu Eugenicul** este foarte clar și ne spune astfel: „pentru cei care Îl iubesc pe Dumnezeu, lupta nu constă numai în cuvinte, ci în fapte săvârșite cu curaj, ei fiind pregătiți întotdeauna să sufere orice primejdie pentru credință și să nu se întineze prin comuniunea cu ereticii. Înfățișându-ne înaintea lui Dumnezeu cu lauda noastră, a credinței noastre, a moștenirii celei bune a Părinților noștri, nădăjduim să primim și iertarea păcatelor noastre. Fără aceasta (fără dreapta credință – n.trad.) nu știu ce dreptate ne va izbăvi de iadul cel veșnic.”

Sfântul Apostol Pavel ne spune în acest sens că: „Nu puteți bea paharul Domnului și paharul demonilor; nu vă puteți împărtași din masa Domnului și din masa demonilor.” (I Corinteni 10, 21) Și iarăși: „Nu vă înjugați la jug străin cu cei necredincioși, căci ce însoțire are dreptatea cu fărădelegea sau ce părtașie are lumina cu întunericul?” (II Corinteni 6, 14) Acestea sunt lucrurile pe care Sfântul Pavel ne roagă să le facem, le învață și ni le recomandă; el, Pavel, care a fost vasul cel ales (sau vasul alegerii), zidul împrejmuitoare al Bisericii, mult-pătimitorul și viteazul, lira cea cuvântătoare de Dumnezeu, propovăduitorul lui Hristos, scriitorul dogmelor, trâmbița Cuvântului, ritorul credinței, încântarea popoarelor păgâne (adică cel care îi cucerea prin cuvântul său inspirat pe păgâni, aducându-i la Hristos – n.trad.).

În paragraful al treilea, continuând să susțină existența acestui al treilea fel de creștini, părinții ne spun următoarele: „Nu împărtășim ideea că toți arhierii Bisericii Ortodoxe din întreaga lume sunt compromiși și că la ora actuală nu ar mai exista nicăieri ierarhi ortodocși sau că toate Bisericile Ortodoxe sunt ecumeniste.”

De unde trag ei această concluzie? Ar putea, așadar, să ne spună care sunt și care nu sunt ecumeniști, care sunt eretici și care ortodocși? Și după ce **criterii** știu aceasta? Nu au citit ceea ce au scris Părinții aghioriți, când i-au răspuns patriarhului eretic Vekkos? „*Un singur lucru vom accepta, cel ortodox, iar un singur lucru vom respinge întotdeauna (ceea ce nu este ortodox); iar pe cei care vor primi ceea ce nu este vrednic de primit (adică ortodox), noi nu îi vom primi.*” Căci sfințele canoane spun: «*cel care cu cel neîmpărtășit (cu ereticul) se va aduna în casă, să se afurisească*»; iar în altă parte: «*cel care se împărtășește cu cei de neîmpărtășit, va fi și el de neîmpărtășit (eretic), ca unul care încalcă (nu respectă) canonul Bisericii*»; și iarăși: «*cel care îl primește pe eretic este vinovat de căderile (erezii) acestuia*». Așadar, precum cei care sunt acuzați de acestea sunt răspunzători de ele, dacă și noi le vom accepta pe acestea, în pofida sfințelor canoane care au fost pronunțate în Duhul Sfânt, suntem și noi vinovați (vrednici de osândă); nu este aceasta de la cel rău? Căci fiind întuneric, se preface că este lumină?” (vezi V. Laurent și J. Darrouzes, *Dosarul grec al unirii de la Lyon 1273-1277*, Paris, 1976, p. 395)

Și întrebăm și noi, la rândul nostru, care sunt ierarhii ortodocși pe care voi îi acceptați? Și pe ce criterii voi îi primiți ca fiind ortodocși? Care sunt ierarhii care au condamnat clar sinodul tâlhăresc din Creta? Care sunt ierarhii care nu sunt în comuniune cu patriarhul Bartolomeu, cu patriarhul Chiril al Moscovei, cu patriarhul Daniel al României, ecumeniștii cei mai evidenți și care episcop învață poporul să nu aibă comuniune cu ereticii?

Noi știm că există două căi: fie cu Hristos, fie cu antihristul. Și știm că Domnul Iisus Hristos ne spune tuturor: „*cuvântul vostru să fie: da, da; nu, nu; iar ce este mai mult decât atât, de la cel rău este.*” (**Matei 5, 37**) Ați, auzit, părinților? Este **de la cel rău**.

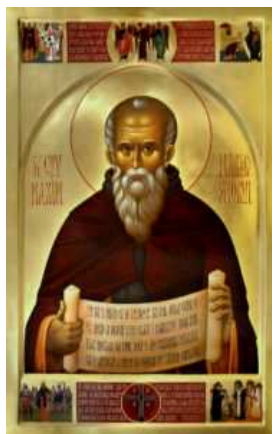
Părinților, nu cumva vă referiți la Biserica Bulgariei și a cea a Georgiei, care i se închină lui Bartolomeu și celor dimpreună cu el? Părinților, vă bateți joc de noi? Îl ascultați pe Vulcănescu și pe orice alt ... Vulcănescu și nu îl ascultați pe **Sfântul Grigorie Palama**, care ne spune că „*Devreme ce Kalekas (aici a se citi Bartolomeu) este în felul acesta și de atâtea ori despărțit de întreaga pliromă a ortodocșilor, este imposibil prin urmare să aparțină de cei credincioși cel care nu se va îndepărta de el. Dimpotrivă, cel care este despărțit de Kalekas din aceasta motive, atunci aparține cu adevărat de ceata creștinilor și este unit cu Dumnezeu prin credința cea evlavioasă (adică cea adevărată).*” (colecția E.P.E (*Părinți Greci ai Bisericii*) 15, 3).

Așadar, cel care este despărțit de ecumeniști și de cei care acceptă sinodul tâlhăresc din Creta este unit cu Hristos și cel care nu este despărțit de ecumeniști, este despărțit de Hristos. Ce anume nu înțelegeți? Probabil că trebuie să îl menționăm și pe **Sfântul Marcu Eugenicul**, care ne spune: „*sunt convins că cu cât mă îndepărtez mai mult de acesta (de patriarh) și de aceștia (latino-cugetătorii, în situația noastră fiind vorba de ecumeniști), cu atât mai apropii mai mult de Dumnezeu și de Sfinți, iar cu cât mă despart mai mult de aceștia (de eretici – n.trad.), cu atât mă unesc mai mult cu adevărul.*” (Nicolae Vasiliadis, *Marcu Eugenicul și unirea Bisericilor*, Editura Sotir, Atena, 1972)

Poate cineva să pretexteze că avem ierarhi luptători și sfinți. Acestora le răspunde **Sfântul Ignatie Teoforul**: „*oricine zice lucruri diferite de cele rânduite, chiar și dacă este (în general) vrednic de crezare sau postitor sau face minuni și se nevoiește și profetește, să îți fie fie ca un lup care, îmbrăcat în piele de oaie, omoară și nimicește oile!*” (vezi P.G. volumul 5, coloana 912)

Care este acel ierarh care își învață cu curaj turma lui să nu aibă comuniune cu episcopii și cu preoții ecumeniști? Și care dintre ierarhii din lume face acest lucru în acest moment? Desigur, cineva poate să ne spună (și în mod îndreptățit) că în felul acesta noi susținem că nu mai avem ierarhi ortodocși și că această afirmație este o exagerare. Dacă pot să ne demonstreze contrariul, atunci îl vom accepta cu ușurare și cu bucurie.

Însă lucrurile vorbesc de la sine. Dacă ne acuză de așa ceva, atunci trebuie mai întâi să îl acuze pe **Sfântul Maxim Mărturisitorul**, care atunci când a fost întrebat de partea cărei Patriarhii se află, pentru că atunci toate Patriarhiile căzuseră în erezie și numai el și doi ucenici de-ai lui păstrau adevărul, el le-a răspuns că aparține de adevăr, chiar dacă toți se aliașeră cu minciuna.

Apoi au venit și alții, trimiși de patriarh, și l-au întrebat pe Sfântul Maxim: *De ce Biserică aparții? De Biserica Bizanțului? A Romei? A Antiohiei? A Alexandriei? A Ierusalimului? Să știi că toate s-au unit cu noi, împreună cu eparhiile lor. Așadar, dacă aparții și tu Bisericii Sobornicești, unește-te cu noi, ca să nu pățești nimic neașteptat, introducând un nou și străin mod de viață.*

Atunci Sfântul Maxim le-a răspuns: *"Dumnezeul tuturor, când l-a fericit pe Petru pentru cuvintele cu care l-a mărturisit așa cum trebuie, a propovăduit că Biserica Sobornicească este mărturisirea cea dreaptă și mântuitoare a credinței în El. Să aflu și eu care este mărturisirea prin care a avut loc unirea Bisericilor și dacă ea s-a făcut într-un mod bun, nu am de gând să mă îndepărtez de ea."* (Luptele monahilor pentru Ortodoxie, Editura Sfintei Mănăstiri Grigoriu, pp. 152-153)

În legătură cu toate acestea **vă rugăm să ne răspundeți în mod public în data de 25 ianuarie 2018**, în fața tuturor părinților mărturisitori care vor participa la binecuvântata Sinaxă Ortodoxă împotriva ecumenismului și a ereticilor ecumeniști. Cred și nădăjduiesc că veți fi și dumneavoastră acolo.

**Cu respect,
Gheron Sava Lavriotul**

**traducere din limba greacă de
pr. dr. Ciprian-Ioan Staicu**